

Boulder - Eva Baltasar

El 2018, *Permagel* es va convertir en un “must-read” gràcies a una recepció entusiasta, tot i que no disposava d’una gran campanya publicitària al darrere. Escrit amb una prosa funcional, el llibre aplegava en primera persona l’experiència lèsbica i el desig de mort amb un descarnament no exempt d’ironia. Dos anys després, Eva Baltasar (Barcelona, 1978) publica la seva segona novel·la.

Bastida amb una estructura més unitària, *Boulder* manté la narradora àvida, només que ara en una relació estable i duradora. El tema que aborda, amb el mateix llenguatge directe -ocasionalment poètic-, és la maternitat. L’erotisme no és tan explícit com a *Permagel* ja que ara la transgressió és una altra: la disgregació de la parella que comporta el fill.

El tema, poc habitual en la literatura, és abordat sense embuts. Quan la dona amb qui viu la narradora vol tenir un fill, ella s’hi resisteix, però acaba acceptant-ho a contracor. Ja abans de néixer, però, sent el fill com una intromissió, com un nouvingut que agafa un protagonisme intolerable i se situa entre elles dues. Després del part, la narradora se sent encara més exclosa. No suporta el vincle entre mare i fill, que viu com a excloent, ni les atencions que ella ha perdut i que ara rep l’intrús. Viu la maternitat com una esclavitud i, encara pitjor, com una condemna a un “futur trillat”.

Enemiga dels llaços familiars, gelosa del fill, la narradora no es resigna al paper de secundària i reacciona amb alcohol i sexe clandestí, com ho faria un personatge de Charles Bukowsky (autor amb qui comparteix més d’un tret d’estil). Amb *Boulder*, Eva Baltasar va més enllà de *Permagel*, fins al punt que, com ocorre a les antiheroïnes de Gillian Flynn, o a l’antisuperheroïna Jessica Jones, a les seves mans la nova feminitat fa